

ה' כ"ה
פ"ה

י"א י"ב

ה' כ"ה
פ"ה

מִי־תִנֵּנִי בַּמִּדְבָּר מְלוֹן אֲרָחִים וְאֶעֱזֹבָה אֶת־עַמִּי
וְאֶלְכָה מֵאַתֶּם כִּי כָל־מְנַאֲפִים עֲצַרְתִּי בְּגָדִים: וַיִּדְרֹכּוּ אֶת־לְשׁוֹנִי קִשְׁתָּם
שֶׁקֶר וְלֹא לֵאמֹנָה גִבְרִי בְּאֶרֶץ כִּי מָרְעָה אֶל־דַּעַה וַיֵּצְאוּ וְאִתִּי לֹא־יִדְּעוּ
יָנָאִם־יְהוָה: אִישׁ מָרְעָהוּ הִשְׁמִירוּ וְעַל־כָּל־אֶחָ אֶל־תִּבְטְחוּ כִּי כָל־אֶחָ
יַעֲקֹב וַיַּעֲקֹב וְכָל־רַע רָכִיל יִהְיֶה: וְאִישׁ בָּרְעָהוּ יִהְיֶה לֹא וְאִמֶּת לֹא יִדְּבֵרוּ
ה' לְמַדּוֹ לְשׁוֹנִם וְכָר־שֶׁקֶר הָעֵנָה גִּלְאוֹ: שְׂבָתָה בְּתוֹךְ מַרְמָה בְּמַרְמָה מֵאַנּוּ
וַיִּדְעֻת־אוֹתִי נָאִם־יְהוָה:

סִבְבֵּנִי בְּכֹחַשׁ אִפְרִים וּבְמַרְמָה בֵּית
יִשְׂרָאֵל יְהוּדָה עַד רֹד עַם־אֵל וְעַם־קְדוֹשִׁים נֶאֱמָן: אִפְרַיִם רָעָה לִיחַו־וִרְדָּף
קָדִים כָּל־הַיּוֹם כֹּנֵן וְשֹׁד יִרְבֶּה וּבְרִית עִם־אֲשׁוּר יִכְרְתוּ וְשִׁמְן לְמִצְרַיִם
יִיבֹל: וְרִיב לִיהוָה עִם־יְהוּדָה וּלְפָקֶד עַל־יַעֲקֹב כְּדָרְכָיו כְּמַעֲלָיו יֵשֵׁב
ה' לֹ: בְּבִטָּן עֲקֵב אֶת־אֲחִיו וּבְאוֹנוֹ שָׂרָה אֶת־אֱלֹהִים: וַיֵּשֶׁר אֶל־מִלְאָךְ
וַיִּכָּל בָּכָה וַיִּתְחַנֵּן־לּוֹ בֵּית־אֵל יִמְצְאוּ וְשֵׁם יִדְּבַר עִמּוֹ:

ה' כ"ה
פ"ה

א * מִשָּׂא דְּבַר־יְהוָה אֶל־יִשְׂרָאֵל בֶּיַד מִלְאָכִי: אֶהְבֵּתִי אֶתְכֶם אָמַר יְהוָה
וְאִמַּרְתֶּם בְּמָה אֶהְבֵּתֵנוּ הֲלוֹא־אֶחָ עָשׂוּ לִיעֲקֹב נָאִם־יְהוָה וְאֶהְבָּה אֶת־
יַעֲקֹב: וְאֶת־עָשׂוּ שְׂנֵאתִי וְאֲשִׁים אֶת־הָרִירִי שִׁמְמָה וְאֶת־נִחְלָתוֹ לְתַנּוֹת מִדְּבַר:
י כִּי־תֹאמַר אֲדֹמִים רָשָׁעִים וְנָשׁוּבִים וְנִבְנֶה חֲרֻבוֹת כֹּה אָמַר יְהוָה צִבְאוֹת הַמָּה
יִכְנוּ וְאֲנִי אֶהְרֹס וְקִרְאוּ לָהֶם גְּבוּל רָשָׁעָה וְהָעַם אֲשֶׁר־וְעַם יְהוָה עַד־עוֹלָם:
ה' וְעַיִינְכֶם תִּרְאֶנָּה וְאַתֶּם תֹּאמְרוּ יִגְדֵּל יְהוָה מֵעַל לְגְבוּל יִשְׂרָאֵל:

י"א י"ב

י לְאֲדֹמִים כֹּה אָמַר יְהוָה צִבְאוֹת הָאֵין עוֹד חֲכֵמָה בְּחִימָן אֲבָדָה עֲצָה מִבְּנִים
י נִסְרַחָה חֲכָמָתָם: גָּסוּ הַפְּנֵי הָעַמִּיקוּ לְשִׁכְתִּי יִשְׁבִּי דָדָן כִּי אִיד עָשׂוּ הִבְאֵתִי
ט עָלָיו עַת פִּקְדוֹתָיו: אִם־בְּצָרִים בָּאוּ לָךְ לֹא יִשְׁאָרוּ עוֹלָלוֹת אִם־נִבְנִים
י בְּלִילָה הִשְׁתִּיתוּ דִּיִּם: כִּי־אֲנִי חֲשַׁפְתִּי אֶת־עֲשׂוֹ גִלְתִּי אֶת־מַסְתָּרָיו וְנִחַכָּה
י לֹא יִכָּל שֹׁדֵד וְרָעוּ וְאֲחִיו וְשִׁכְנָיו וְאִינוּ: עֲזָבָה יִתְמִיךְ אֲנִי אֲמִיָּה וְאֶלְמִנּוּתִיךְ
י עָלִי תִבְטְחוּ: כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה הִנֵּה אֲשֶׁר־אֵין מִשְׁפָּטָם
לְשִׁתוֹת הַכּוֹס שְׁתוּ וְשָׁתוּ וְאַתֶּם הוּא נָקָה תִּנְקָה לֹא תִנְקָה כִּי שְׁתָּה תִשְׁתָּה:
י כִּי כִי נִשְׁבַּעְתִּי נָאִם־יְהוָה כִּי־לִשְׁמָה לְחִרְפָּה לְחִרְבִּי וּלְקָלָה תִּהְיֶה בְּצָרָה
י וְכָל־עָרִיךְ תִּהְיֶינָה לְחִרְבוֹת עוֹלָם: שְׁמוּעָה שְׁמַעְתִּי מֵאֵת יְהוָה וְצִיר בְּנִיִּם
טו שְׁלוֹת הִתְקַבְּצוּ וּבָאוּ עָלֶיהָ וְקוּמוּ לְמִלְחָמָה: כִּי־הִנֵּה קָטָן וְתַתִּיךְ בְּנִיִּם
טז בְּנֵי בְּאֶדָם: תִּפְלְצֶתְךָ הִשְׂאִי אֶתְךָ וְדָוָן לְכָךְ שִׁכְנִי בְּחֻנֵּי הַסֵּלַע תִּפְשִׁי מְרוֹם
י גִּבְעָה כִּי־תִנְבִיָּה כְּנֶשֶׁר קִנְיָךְ מִשָּׁם אֲוִירֶךְ נָאִם־יְהוָה: וְהִיטָה אֲדֹמִים לְשִׁמָּה
יז כָּל עֵבֶר עָלֶיהָ יֵשֶׁם וְיִשְׁלַק עַל־כָּל־מְכוּתָה: כְּמַהֲפֹכֶת סֹדֶם וְעַמְרָה
יח וְשִׁכְנֶיהָ אָמַר יְהוָה לֹא־יֵשֵׁב שָׁם אִישׁ וְלֹא־יִגְוֹר בָּהּ בֶּן־אָדָם: הִנֵּה כְּאֲרִיָּה
יט יַעֲלֶה מִנְּאוֹן הַיַּרְדֵּן אֶל־נוֹה אֵיתָן כִּי־אֲרִיָּעָה אֲרִיָּצֵנוּ מֵעָלֶיהָ וּמִי בָחוּר
אֲלִיָּה אֶפְקֹד כִּי מִי כְמוֹנִי וּמִי יַעֲדִנִי וּמִי־נוֹה רָעָה אֲשֶׁר יַעֲמֹד
כ לפָּנַי: לָכֵן שָׁמְעוּ עֲצַת־יְהוָה אֲשֶׁר יַעֲזֹר אֶל־אֲדֹמִים וּמִשְׁכֹּבוֹתָיו
אֲשֶׁר חָשַׁב אֶל־יִשְׁבִּי תִימָן אִם־לֹא יִסְחָבוּם צַעֲרֵי הִצָּאן אִם־לֹא יֵשִׁים
כא עָלֵיהֶם נוֹהֶם: מִקּוֹל נִפְלֵם רָעָשָׁה הָאֶרֶץ צִעָקָה בֵּינִם־סוּף וְשִׁמְעָה קוֹלָהּ:
כב הִנֵּה כְּנֶשֶׁר יַעֲלֶה וַיִּדְּאָה וַיִּפְרֹשׁ כְּנָפָיו עַל־בְּצָרָה וְהָיָה לָכֵן גְּבוּרֵי אֲדֹמִים
בַּיּוֹם הַהוּא כָּל־בֶּלֶב אֲשֶׁה מִצָּרָה:

י"א י"ב

י"ב משא דומה אלי קרא משעיר שמר מה-מלילה שמר מה-מליל: אמר שמר
אתה בקר וגם-לילה אם-תבעיו בעיו שכו אתיו:

י"ב e'
16

י"ג כה אמר אדני יהוה יען עשות אדום בנקם נקם לבית יהודה ויאשמו אשום
י ונקמו בהם: לכן כה אמר אדני יהוה ונטתי ידי על-אדום והכרתי ממנה
י"ד אדם ובהמה ונתתיה חרבה מתימן וידגה בחרב יפלו: ונתתי את-נקמתי
באדום ביד עמי ישראל ועשו באדום כאפי וכתמתי וידעו את-נקמתי ואם
טו אדני יהוה:

י"ג
17

י"א כה אמר יהוה על-שלשה פשעי אדום ועל-ארבעה לא אשיכנו על-דרך
י"ב בחרב אחיו ושחת רחמיו ויטרף לעד אפו ועברתו שמרה נצח: ושלחתי
אש בתימן ואכלה ארמנות בצרה:

י"א
18

עבדי א א חזון עבדיה כה-אמר אדני יהוה לאדום שמועה שמענו מאת יהוה וציר
ב בנשים שלח קומו ונקומה עליה למלחמה: הנה קטן נתתיה בנשים בנני אתה
ג מאד: ודון לבך השיאך שכני בתגור-סלע מרום שבתו אמר בלבו מי
ד יורדני ארץ: אם-תגפיה בנשר ואם-בין כוכבים שים קנה משם אורידך
ה ואם-יהוה: אם-נגבים באו-לך אם-שודדי לילה איך נדמימה הלוא יגבו
ו דים אם-בצרים באו לך הלוא ישאירו עללות: איך נחפשו עשו נבעו
ז מצפניו: עד-הגבול שלחוה כל אנשי בריהו השיאוה יכליו לך אנשי שלמד
ח לחמך ישימו מזול תחמך אין תבונה בו: הלוא ביום ההוא ואם-יהוה
ט ותאבדתי תכמים מאדום ותבונה מהר עשו: וחתו גבוריה תימן למען
י יכרת-איש מתר עשו מקטל: מחמס אחיה יעקב תכסך בושח ונכרת
יא לעולם: ביום עמדת מנגד ביום שבות ורים חילו ונכרים באו שעריו ועל-
י"ב ירושלם ידו גורל גם-אתה כאחד מהם: ואל-תרא ביום-אחיה ביום נכרו
י"ג ואל-תשמח לבני-יהודה ביום אבדם ואל-תגדל פיך ביום צרה: אל-
תבוא בשער-עמל ביום אידם אל-תרא גם-אתה ברעתו ביום אידו ואל-
י תשלחנה בחילו ביום אידו: ואל-תעמד על-הפך להכרית את-פליטיו
טו ואל-תסגר שרידיו ביום צרה: כי-קרוב יום-יהוה על-כל-הגוים כאשר
טז עשית יעשה לך ומלך ישוב בראשך: כי כאשר שתיתם על-הר קדשי
י"ז ישתו כל-הגוים תמיד ושתו ולעו והיו כלוא היו: ובתר ציון תהיה פליטה
י"ח והיה קדש וירשו בית יעקב את מורשיהם: והיה בית-יעקב אש ובית יוסף

י"ב e'
19

להכה ובית עשור לקש ודלקו בהם ואכלום ולא-יהיה שריד לבית עשור
י"ט כי יהוה דבר: וירשו הגב את-הר עשור והשפלה את-פליטתם וירשו את-
כ שדה אפרים ואת שדה שמרון ובנימן את-הגלעד: וגלת החל-הנה לבני
ישראל אשר-בנענים עד-צרפת וגלת ירושלם אשר בספרד ירשו את ערי
כא הגב: ועלו מושעים בחר ציון לשפט את-הר עשור והיתה ליהוה המלוכה: ס

י' צ' ס'
ע

סג א' גאולי יהוה ולך יקרא דרושה עיר לא נענכה:
זה פא מאלום חמוץ בגדים מבצרה זה הדור בלבושו צעה ברב
ב' כחו אני מדבר בצדקה רב להושיע: מדוע אדם ללבושו ובגדיו
י' כדרך בנת: פורה ודרכתו לבדי ומעמים אין-איש אתי ואדרכם באפי
י' וארמסם בחמתי ויו נצחם על-בגדי וכל-מלבושי אנאלימי: כי יום נקם
י' בלבי ושנת גאולי באה: ואביס ואין עזר ואשתומם ואין סומך ותושע לי
י' ורעי וחמתי היא סמכתני: ואבוס עמים באפי ואשכרם בחמתי ואוריד
י' לארץ נצחם:

תהלים קלו

י' וזכר יהוה | לבני אדום את יום ירושלם
הנאמרים ערו | ערו עד היסוד בה:
י' בת-בבל השויה
אשרי שישלם-לך את-זמולך שנמלת לנו:
ס אשרי | שיאחו ונפץ את-עלליך אל-הסלע:

א' י' ב'

שישי

י' ושמחי בת-אדום יושבתי בארץ עוי גס-עליך תעבר-כוס תשכרי
י' ונתת ערי: כב תס-עונך בת-ציון לא יוסיף להגלותך פקד עונך
בת-אדום גלה על-חטאתיך:

Genybe's Legends

vol. I pg. 749-750

Moses did not himself set out to battle against this dangerous foe of Israel, but he sent his servant Joshua, and for good reasons. Moses knew that only a descendant of Rachel, like the Ephraimite Joshua, could conquer the descendant of Esau. All the sons of Jacob had taken part in the unbrotherly act of selling Joseph as a slave, hence none of their descendants might stand up in battle against the descendant of Esau; for they who had themselves acted unnaturally to a brother, could hardly hope for God's assistance in a struggle with the unbrotherly

Edomites. Only the descendants of Joseph, the man who had been generous and good to his brothers, might hope that God would grant them aid against the unbrotherly descendants of Esau. In many other respects, too, Joseph was the opposite of Esau, and his services stood his descendants in good stead in their battles against the descendants of Esau. Esau was the firstborn of his father, but through his evil deeds he lost his birthright; Joseph, on the other hand, was the youngest of his father's sons, and through his good deeds was he found worthy of enjoying the rights of a firstborn son. Joseph had faith in the resurrection, while Esau denied it; hence God said, "Joseph, the devout, shall be the one to visit merited punishment on Esau, the unbelieving." Joseph associated with two wicked men, Potiphar and Pharaoh, yet he did not follow their example; Esau associated with two pious men, his father and his brother, yet he did not follow their example. "Hence," said God, "Joseph, who did not follow the example of wicked men, shall visit punishment upon him who did not follow the example of pious men." Esau soiled his life with lewdness and murder; Joseph was chaste and shunned bloodshed, hence God delivered Esau's descendants into the hands of Joseph's descendants. And, as in the course of history only the descendants of Joseph were victorious over the descendants of Esau, so will it be in the future, at the final reckoning between the angel of Esau and the angels of the Jews. The angel of Reuben will be rebuffed by the angel of Esau with these words, "You represent one who had illegal relations with his father's wife"; the angels of Simeon and Levi will have to listen to this reproof, "You represent people who slew the inhabitants of Shechem"; the angel of Judah will be repulsed with the words, "Judah had illicit relations with his daughter-in-law." And the angels of the other tribes will be repulsed by Esau's angel, when he points out to them that they all took part in selling

Joseph. The only one whom he will not be able to repulse will be Joseph's angel, to whom he will be delivered and by whom he will be destroyed; Joseph will be the flame and Esau the straw burned in the flame.¹⁴²